

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **TV PRODUCTS CZ s.r.o.**, sídlem Rybná 669/4, Praha 1, zast. JUDr. Davidem Štrosem, advokátem, sídlem Národní 58/32, Praha 1, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2012, č. j. ČOI 133927/11/O100/1000/11/12/Be/Št,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného specifikovaného v záhlaví, jímž bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu pro Středočeský kraj a hl. město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4.11.2011, č. j. 12/1557/10/22/II. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 19a odst. 3 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „zákon o technických požadavcích“), jehož se měl dopustit tím, že v postavení dovozce uvedl v provozovně Domácí elektrické spotřebiče (Rybná 4, Praha 1) dne 31.3.2010 na trh prodejem do kontrolního nákupu parní čistěcí Steam Cleaner SCM-101A opatřený označením CE. Toto označení bylo v rozporu s § 13 zákona o technických požadavcích, neboť nesplňovalo příslušné technické požadavky. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že upřesnil popis skutku údajem o tom, že do kontrolního nákupu bylo prodáno šest kusů výrobku.

Žalobce brojí zejména proti způsobu, jakým byly výrobky hodnoceny. Žalovaný nijak neodůvodnil, na základě čeho výsledky zkoušek provedených na třech výrobcích zakoupených v kontrolním nákupu vztáhl na všech šest výrobků. Přitom v rozhodnutí o prvním odvolání ve věci (kterému žalovaný vyhověl a původní rozhodnutí zrušil) žalovaný správnímu orgánu I. stupně vytkl, že nedostatečně odůvodnil, z jakého důvodu přistoupil ke generalizaci výsledků zkoušek. Žalobce má za to, že vztážení výsledků testu tří výrobků na všech šest zakoupených kusů bez provedení jakékoliv zobecňovací procedury je nezákonné. V důsledku tohoto postupu podle něj nebyl ve věci dostatečně zjištěn skutkový stav, a proto je třeba napadené rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Subsidiárně žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů i nepřezkoumatelnost. Tento bod není v žalobě samostatně podrobněji rozveden.

Konečně žalobce namítá, že pokuta byla uložena v nesprávné výši, a to s odkazem na stěžejní žalobní argument, že pokuta mohla být uložena jen za tři testované výrobky, nikoliv za všech šest nakoupených.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Především poukázal na povahu výsledku odborně provedených zkoušek tří nakoupených výrobků. Zjištěné nedostatky nebyly takového charakteru, že by se mohlo jednat o jednorázový zmetek jinak bezvadné šarže, a naopak se jednalo o typové nedostatky. Zjištěné nedostatky byly zřejmě způsobeny tím, že výrobce neudržoval vlastnosti, které měl certifikovaný vzor výrobku. Žalovaný se neztotožňuje s žalobcem v tom, že by zobecnění výsledku zkoušek mohlo být provedeno jen znaleckou laboratoří. Takový závěr by vedl k nutnosti předkládat veškeré kontrolované výrobky k odbornému testování, což by zatížilo nejen správní orgán, ale též kontrolovanou osobu, na jejíž náklady se testování podle § 3 písm. e) za středníkem zákona č. 64/1986, o České obchodní inspekci v některých případech provádí. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl v průběhu správního řízení žádné okolnosti, na základě nichž by bylo možné usoudit, že netestované výrobky mají odlišné vlastnosti než testované exempláře, žalovaný uzavírá, že o zjištěném skutkovém stavu nepanují důvodné pochybnosti.

Ze správního spisu plynou následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

Dne 31.3.2010 provedl správní orgán I. stupně kontrolní nákup v prodejně žalobce, při němž nakoupil 6 kusů parního čističe Steam cleaner SCM-101A a 1 kus příslušenství k parnímu čističi. Tři ze zakoupených výrobků byly předloženy Elektrotechnickému zkušebnímu ústavu k odbornému posouzení. Každý ze tří předložených výrobků byl částečně otestován a výsledky byly ústavem zobecněny pro všechny tři kusy. Závěrem posouzení bylo, že předložené exempláře parního čističe nejsou v souladu s příslušnými technickými normami. Nevyhovující výsledky byly zaznamenány v kategoriích odolnosti proti vlhkosti, mechanické pevnosti a odolnosti proti teple, hoření a plazivým proudům. Z těchto závěrů správní orgán I. stupně vyvodil, že při používání výrobku existuje mírné riziko úrazu elektrickým proudem a nízké riziko požáru.

Příkazem ze dne 27.12.2010 správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 25.000,- Kč za přestupek dle § 19 odst. 1 písm. b) zákona o technických požadavcích. Proti příkazu žalobce brojil odporem, v jehož odůvodnění poukázal především na skutečnost, že sám měl k dispozici posouzení technických vlastností vzorového exempláře sporného výrobku, z něhož plynulo, že výrobek splňuje všechny technické požadavky.

Následně byla žalobci rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 31.3.2011 opětovně uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč za správní delikt dle § 19a odst. 3 písm. b) zákona o technických požadavcích. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11.7.2011 však bylo původní prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Žalovaný vyhodnotil jako důvodnou odvolací námitku žalobce v tom smyslu, že deliktní skutek nebyl dostatečně specifikován a nebylo dostatečně odůvodněno, zda lze výsledky zkoušek provedených na třech kusech výrobku zevšeobecnit na všech šest nakoupených kusů. Nato Elektrotechnický zkušební ústav doplnil k žádosti správního orgánu I. stupně svá původní zjištění o stanovisko, že lze vycházet z předpokladu typových vlastností výrobku, a tedy při stejné konstrukci výrobku, použitých a materiálech a výrobních technologiích lze očekávat stejné vlastnosti u stejného typu výrobku.

Rozhodnutím ze dne 4.11.2011 správní orgán I. stupně znovu uložil žalobci pokutu ve výši 25.000,- Kč za výše uvedený správní delikt. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán upřesnil, že za deliktní jednání považuje jen prodej šesti kusů výrobků, které byly odebrány při kontrolním nákupu. Proto nebylo třeba provést zobecnění závěrů zkoušek na všechny obdobné výrobky uvedené žalobcem na trh a ani nebylo třeba zjišťovat, v jaké době byly vadné výrobky prodávány.

O žalobcově odvolání rozhodl žalovaný tak, že prvostupňové rozhodnutí částečně změnil a ve zbytku odvolání zamítl. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, avšak považoval za vhodné formulaci deliktního skutku upřesnit tak, aby výslovně obsahovala údaj, že při kontrolním nákupu došlo k prodeji šesti kusů výrobku. Dále žalovaný upřesnil, že zobecnění závěrů odborných zkoušek na všech šest kusů považoval za adekvátní, a to vzhledem k výše uvedenému dodatečnému stanovisku Elektrotechnického zkušebního ústavu. I výše pokuty podle názoru žalovaného odráží závažnost skutku a rizika spojená s vadami výrobků. Pokuta při spodní hranici sazby pokuty byla uložena též s ohledem na ohrožovací charakter deliktu; kdyby skutečně došlo k následku spočívajícím v újmě spotřebitele, bylo by namístě hodnotit skutek jako delikt poruchový, a uložit pokutu vyšší. Na uvedených závěrech nemohla nic změnit ani poměrně nízká cena prodáváného výrobku.

Městský soud v Praze věc posoudil následovně.

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je soud vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud přitom vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, neboť ani jeden z účastníků k výzvě soudu nesdělil, že na nařízení jednání trvá.

Nejprve bylo třeba posoudit, zda je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jak tvrdí žalobce. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze rozhodnutí správního orgánu zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů. Nesrozumitelným je zejména takové rozhodnutí, z něhož nelze zjistit, jak bylo o věci rozhodnuto (rozsudek NSS ze dne 4.12.2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit v situaci, kdy se správní orgán nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21.12.2006, č. j. 2 As 37/2006-63, č. 1112/2007 Sb. NSS).

V projednávané věci žalobou napadené rozhodnutí není nesrozumitelné, neboť z něj zcela jednoznačně plyne, jak bylo rozhodnuto, tedy komu a za jaký skutek byla uložena

pokuta pro spáchání kterého správního deliktu. Po zpřesnění popisu skutku napadeným rozhodnutím oproti rozhodnutí prvostupňovému již žalobce nemohl být na pochybách, v čem přesně je jeho deliktní jednání spatřováno. O nedostatku důvodů napadeného rozhodnutí též nelze hovořit. Žalovaný reflektoval odvolací námitky směřující proti nedostatečnému odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, když s odkazem na vyjádření zkušební laboratoře ozřejmil, proč byly výsledky zkoušek tří kusů výrobku zobecněny a vztaženy na všech šest odebraných kusů. Žalovaný též zcela jednoznačně a srozumitelně odůvodnil, co jej vedlo k uložení pokuty v dané výši. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

Dále se soud zabýval stěžejním žalobním bodem, v němž žalobce brojil proti zobecnění výsledků zkoušek na všech šest kusů odebraného výrobku. Žalobce se měl dopustit správního deliktu podle § 19a odst. 3 písm. b) zákona o technických požadavcích, kterého se „[v]ýrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor ... dopustí ... tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky s označením nebo dokumentem, které jsou v rozporu s § 13“. § 13 odst. 3 zákona o technických požadavcích potom uvádí následující: „Označení CE na stanoveném výrobku vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, které se na něj vztahují a které toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup.“

Soud předně považuje za nutné uvést, že počet kusů vadného výrobku, které správní orgán I. stupně od žalobce při kontrolním nákupu odebral, je pro posouzení naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu nerozhodný. Výše uvedeného správního deliktu se žalobce dopustil bez ohledu na to, zda k prodeji nabízel tři nebo šest kusů vadného výrobku, neboť již nabídkou jednoho vadného výrobku je naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 19a odst. 3 písm. b) zákona o technických požadavcích. Množství takových výrobků může mít vliv jen na posouzení závažnosti deliktu a tedy i výše uložené sankce. Správní orgány se však rozhodly uložit pokutu pouze za výrobky, které samy odebraly, a nevztáhly provedená zjištění na větší množství zboží např. ve skladu žalobce nebo v jiné provozovně, které žalobce nabízel. Správní orgány tak omezily deliktní jednání žalobce (uvedení na trh) pouze na 6 zakoupených výrobků za účelem individualizace deliktního jednání žalobce v dané provozovně.

Jelikož žalovaný do popisu skutku deliktu žalobce explicitně včlenil údaj o šesti kusech výrobku, je třeba zkoumat, zda žalobce skutečně naplnil skutkovou podstatu správního deliktu prodejem všech šesti kusů. Žalobce v žalobě nezpochybnil závěry odborných zkoušek tří kusů výrobku. Zpochybnil však dodatečné vyjádření Elektrotechnického zkušebního ústavu, v němž se uvádí, že se vycházelo z předpokladu typových vlastností výrobku, a to v souladu „se zavedenými postupy a ČSN EN 60335-1“. S žalovaným i se zkušebním ústavem se lze ztotožnit v tom, že není důvodné trvat na otestování každého kusu kontrolovaného výrobku. Pokud byly zkouškám podrobeny tři kusy výrobku, přičemž z těchto zkoušek vyplynuly konkrétní technické nedostatky (nevyhovující výsledky v kategoriích odolnosti proti vlhkosti, mechanické pevnosti a odolnosti proti teplu, hoření a plazivým proudům, při používání výrobku existuje mírné riziko úrazu elektrickým proudem a nízké riziko požáru), bylo zcela namístě usoudit, že všechny současně prodávané exempláře tohoto výrobku byly vyrobeny stejným postupem a ze stejných materiálů. Tento závěr vyplývá již z logického úsudku při hodnocení důkazů (stanoviska Elektrotechnického zkušebního ústavu) daného zjištěním povahy technických nedostatků výrobků. Žalobce přitom neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by mělo plynout, že netestované výrobky měly jiné vlastnosti, než ty testované, resp. že zjištěné nedostatky byly povahy nahodilé a výjimečné. Soud se ztotožňuje s dodatečným stanoviskem Elektrotechnického zkušebního ústavu a tedy i správních orgánů, že zjištěné

technické nedostatky výrobku parní čistič Steam Cleaner SCM-101A jsou dány jeho konstrukcí a proto lze presumovat shodné vlastnosti i u dalších výrobků tohoto parního čističe uvedených na trh. Je-li technický nedostatek výrobku dán jeho samotnou konstrukcí nebo způsobem jeho výroby, aniž by se jednalo o vadu nahodilou pro jednotlivý kus výrobku, není správní orgán povinen prokázat existenci technického nedostatku u každého jednotlivého výrobku uvedeného na trh. Prokázáním technického nedostatku „reprezentativního vzorku“ výrobků, jehož příčina je dána konstrukční nebo výrobní vadou výrobku, je prokázán shodný nedostatek u ostatních výrobků uvedených na trh, netvrdí-li a neprokáže účastník řízení skutečnosti zpochybňující shodný výrobní proces.

Závěr žalovaného, že žalobce nabízel k prodeji šest vadných kusů téhož výrobku, byl proto prokázán. I kdyby soud dospěl k závěru, že vady byly prokázány pouze u tří, a nikoliv šesti kusů prodáváného výrobku, nejednalo by se o skutečnost rozhodnou pro snížení pokuty. Jak žalovaný dostatečným způsobem vyložil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, výše pokuty byla určena především s ohledem na nebezpečí, které výrobek představoval pro spotřebitele. Při stanovení výše pokuty správní orgán nepřihlédl k počtu vadných kusů.

Vzhledem k uvedenému se soud neztotožnil s námitkami uplatněnými v žalobě, žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem, a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. června 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková